Entrevista Cristina Velasco

▶ VEÏNA DE LLÍVIA

«Ens sentíem tancats en una gàbia, no podíem sortir i les carreteres estaven tallades»

M.S.

Cristina Velasco, aquest cap de setmana a l'entrada de Llívia

M.S. LLÍVIA

■ Són dies estranys a Llívia, una vila amb un padró d'habitants baix, de poc més de 1.400 veïns, però acostumada a veure anar i venir gent nova. Des que es van tancar les dues fronteres, els carrers del poble són més que mai un entorn veïnal. La Cris, de 31 anys, treballa al sector de l'esquí. Aquesta temporada es va acabar abans d'hora i sobtadament es va veure passant els dies a casa...

P Com han viscut aquest confinament a l'enclavament?

R No hem sortit gaire perquè realment era com ser en una gàbia, però ha estat agradable. Hem aprofitat per fer comunitat. Al principi el tancament va ser una mica angoixant, però després hem fet molt barri. Cada dia a les vuit hi érem tots, absolutament tothom sortia als balcons i se'ns sentia des del carrer del Raval fins a la carretera.

P Vaja, que han fet poble...

R Sí, sí, hem fet molt barri. Tenim un grup de WhatsApp i la gent feia peticions, avisava si era l'aniversari d'algú, vam fer un recital de poemes per Sant Jordi i una *feria* d'abril. Al principi venien francesos al poble, però quan van posar les barreres a la carretera es va notar molt perquè de sobte van deixar de venir. No hi havia trànsit. Els francesos sempre venen a Llívia a comprar, a la perruqueria, i a carregar benzina, però ara ja quasi no ve ningú.

P I quan va deixar de venir gent, es van veure tancats?

R Home, ens vam sentir una mica aïllats, la veritat. Perquè veies que la resta de cerdans podia anar a altres pobles o a Puigcerdà, i nosaltres no. Aquí ens vam quedar sense peix. Sí, hem estat com tancats.

P Han passat de ser un enclavament a ser una illa...

R Sí, com una illa, la qual cosa també comportava un efecte contrari. Com que aquí no hi havia pràcticament casos de coronavirus, el fet d'estar tancats feia que també tinguéssim una sensació de protecció, com si estiguéssim amb menys psicosi.

P Tot i això, segur que algú de fora hi havia...

R Sí, sí. Jo he vist aquí molta gent de Barcelona. Al meu edifici mateix, normalment hi vivim tres habitatges tot l'any, i durant el confinament n'hi havia sis d'ocupats.

P Amb la fase 2 la cosa ja és diferent, oi?

R Sí, ara ja s'ocupen les terrasses i hi ha ambient al carrer. Cada tarda s'omplen els bars, però principalment és gent de Llívia, la qual cosa crec que ha fet que s'enforteixi més el sentiment local.